

Geachte ouder(s) en/of verzorg(st)er(s),

Ouders hebben over het algemeen heel veel moeite met de ruzies die hun eigen kinderen met elkaar maken. Men heeft toch vaak een ideaalbeeld van een fijn gezin waar het allemaal rozengeur en maneschijn is en de kinderen onderling alles voor elkaar overhebben en lief praten met elkaar.

De werkelijkheid is vaak heel anders. Er zijn wel gezinnen waar kinderen inderdaad nooit of bijna nooit ruzie met elkaar maken. Het kan dus wel, maar vaak is het niet zo.

In de meeste gezinnen wordt wel veel afgeruzied.

Ouders hebben ook wel eens het idee dat daar nooit een eind aan komt.

Wat gebeurt er dan in veel gezinnen? Een opsomming:

- Een kind zei eens: „Eerst vond ik het leuk dat we een nieuw broertje kregen, maar nu bijt hij mij en slaat hij me in mijn gezicht en pakt hij mijn spullen af. Nu vind ik er niets meer aan.”
- Kinderen kunnen zich aan elkaar gaan irriteren omdat een kind het andere kind nadoet of precies hetzelfde wil doen als het andere kind.
- Kinderen hebben ruzie over speelgoed, ze pakken elkaar speelgoed af en vernielen elkaars spullen.
- Kinderen hebben ruzie over de beschikbare ruimte en speelplaatsen.
- Kinderen van een gezin kunnen elkaar pesten en sarren.
- Kinderen kunnen elkaar uitlachen.
- Kinderen kunnen dingen over elkaar zeggen die niet waar zijn.
- Kinderen kunnen jaloers zijn
- Kinderen kunnen zichzelf soms wegcijferen en ten ondergaan aan de macht en druk van een ander kind.
- Kinderen kunnen agressief en gewelddadig naar elkaar toe zijn.
- Kinderen kunnen overal de schuld van krijgen of anderen overal de schuld van geven.
- Kinderen komen er soms in een gesprek niet tussen.
- Kinderen kunnen elkaar neerbuigend benaderen.
- Kinderen bemoeien zich soms te veel met elkaar.
- Het ene kind wil nooit wat het andere kind wil en andersom.
- Sommige kinderen vinden dan een ander kind wordt voorgetrokken.
- Sommige kinderen hebben het idee dat de ouders minder van hen houden dan van een ander kind.
- Sommige kinderen willen liever alleen iets doen terwijl het andere kind hen steeds opeist.

*Het is niet
altijd even
leuk in een
gezin*

Kortom, veel conflicten in een gezin met diverse soorten achtergronden en als dat nooit ophoudt kan het u wel eens teveel worden. Hoe houdt u het dan toch nog leuk? Dat zal aanvankelijk niet meevallen. Veel ouders hebben de strijd opgegeven omdat er geen vooruitgang lijkt en ze het politie-agentje spelen beu zijn. Voor het verbeteren van de contacten tussen broertjes en zusjes is er een vijftal kapstokken.

kapstok 1. consequent zijn

Het kost wel wat inspanning, maar het is noodzakelijk om in gezinnen met een hoge ruziefrequentie overdreven consequent te zijn. Dat wil zeggen dat u op zero tolerance-niveau ingrijpt. Als er ook maar iets gebeurt dat in de ruziesfeer zit grijpt u onmiddellijk in.

Als een kind bijvoorbeeld iets ongewensts doet aan tafel stuurt u het onmiddellijk naar de eigen kamer. Dus geen waarschuwingen meer. Ook in andere situaties bent u consequent en grijpt u meteen in door kinderen uit elkaar te halen en ze op hun kamer te zetten. Daarbij is van vanwege het rechtvaardigheidsgevoel het wel van belang dat u, als er ruzies zijn, wel probeert om de aanstichter ernstig toe te spreken of te straffen. U kunt dus niet altijd uitgaan van het idee dat als er twee vechten er ook twee schuld hebben, want dat is lang niet altijd het geval. Bij het ingrijpen verwijdert of straft u niet alleen, maar blijft u rustig en geeft u weer wat er gebeurt en wat u van uw kinderen verlangt. Uw kinderen moeten iedere keer horen hoe het gewenste gedrag is, anders leren ze nog niet van het ingrijpen.

kapstok 2. preventie

Preventief werken betekent dat wanneer uw kinderen samen gaan spelen of gaan eten, u nog even vooraf aangeeft wat u verlangt van hen. Bij oudere kinderen kunt u dat ook vragenderwijs doen: „We gaan nu met elkaar eten en wat moet jullie dan doen?”

kapstok 3. sociale reclame

Sociale reclame betekent dat u als u met een van uw kinderen omgaat u in een gesprek dat ene kind moet wijzen op de leuke dingen/kanten van het andere kind. Kinderen vergeten na verloop van tijd de leuke dingen van hun broertje of zusje en ze hebben u nodig om die leuke kanten ook weer te zien.

Leer kinderen zo ook niet alleen negatieve dingen van elkaar te zeggen, maar ook eens iets positiefs.

kapstok 4 aandacht goed verdelen

Soms is er in een gezin een kind dat veel aandacht vraagt en daardoor kan een ander kind zich tekort geschoten voelen. Zo'n ander kind kan dan overdreven aandacht gaan trekken of juist proberen om d.m.v. ruzie aandacht te krijgen. Probeer regelmatig even alleen iets met een enkel kind te doen zodat dat kind even aan zijn trekken komt.

Als er een duidelijk leeftijdsverschil is, zorg er dan voor dat het oudere kind zich ook even het grotere kind voelt en dus ook later naar bed toe mag. Ook al is dat leeftijdsverschil maar een jaar, dan is dat toch wel aan te bevelen. In veel gezinnen worden kinderen na verloop van tijd qua leeftijd over een kam geschoren en juist door daarin onderscheid te maken, geeft u ook betekenis aan de leeftijd en voor veel kinderen is dat belangrijk voor hun gevoel van eigenwaarde.

Het jongere kind moet dat gewoon accepteren. Dat hoeft u ook niet steeds uit te leggen. Ook bij zaken als zakgeld etc, mag u gewoon onderscheid blijven maken in de leeftijd.

kapstok 5. sfeergesprekken

Als er veel geruzied wordt is het belangrijk daar met elkaar op een rustig moment even over te praten. Na het eten kan wel een geschikt moment zijn. U vertelt dan hoe u uw gezin de laatste tijd beleeft en u vertelt dat dat moet gaan veranderen. U geeft duidelijk aan dat dat niet zo hoort en dat broertjes en zusjes niet zo met elkaar om moeten gaan. U geeft daarbij ook aan welke maatregelen u gaat nemen. Houd ook sfeergesprekjes als het allemaal wat beter gaat en de ruzies afnemen.

Er is een troost: de meeste kinderen die vroeger nogal veel ruzie met elkaar hadden, blijken op volwassen leeftijd toch een leuke broer-zus-relatie te kunnen hebben.